

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/103/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010398
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010398.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému D. Q. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 262/2011 Z.z. (ďalej len Tr. zák.) prejednal na verejnom zasadnutí dňa 25. januára 2016 odvolanie obžalovaného D. Q. proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. októbra 2015, sp. zn. 1T/121/2015 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, d/, ods. 3 Tr. por. sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 19. októbra 2015, sp. zn. 1T/121/2015, bol obžalovaný D. Q. uznaný za vinného zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 20. októbra 2011 okolo 17.30 hod. v U., okres H., v záhradnej chatke nad H. ulicou donútil W. E. k súložiu v čase, keď sedel s poškodenou na posteli v Chatke tak, že poškodenú zvalil na posteľ, priľahol ju sčasti vlastným telom po tom, čo jej stiahol nohavice so spodným prádlom a napriek tomu, že poškodená opakovane prejavila nesúhlas s pohlavným stykom, bila obžalovaného päťami, kopala nohami a kričala o pomoc, vykonal s poškodenou súlož.

Obžalovaný D. Q. bol za tento trestný čin odsúdený podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože v zákonnej pätnásťdňovej lehote ho napadol odvolaním obžalovaný D. Q. pre nesprávnosť výrokov o vine a treste a odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania obhajca obžalovaného v súlade s obhajobnými námietkami prednesenými už pred okresným súdom poukazoval na to, že obžalovaný nespáchal skutok, zo spáchania ktorého bol súdom prvého stupňa uznaný za vinného v napadnutom rozsudku. Podľa jeho názoru už samotný skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku v zhode s obžalobou vykazuje pochybnosti o násilí. Väčšina pohlavných stykov sa totiž vykonáva tak, že muž je príľahnutý na ženu a ostatné sexuálne praktiky sú zriedkavejšie. Príľahnutie však nejaví známky násillia, keďže v prípade takého pohľadu (záveru), že príľahnutie ženy mužom je násillím, by denne dochádzalo na svete k miliónom znásilnení, navyše ku žiadnej súložii medzi obžalovaným a poškodenou nedošlo. Poukázal ďalej na to, že na otázky obhajcu poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný ju nebil, nič jej nevrazil, teda sa jej nevyhrážal a ako došlo k samotnému vniknutiu údu do poškodenej uviedla, že „netušii“, pričom na ďalšiu otázku uviedla, že počas styku mala gaťky nad kolenami, až neskôr to opravila,

že boli nižšie. Podľa názoru obhajcu výpoveď poškodenej nepreukazuje znásilnenie a ani hrozbu násilím, navyše podľa jeho názoru súlož, pri ktorej má žena na nohách gaťky, je bez spolupráce ženy nemožná a tomu prítom zodpovedá aj výpoveď poškodenej v tom smere, že „netuší“, ako došlo ku samotnému kontaktu pohlavných orgánov.

Poukázal tiež na znalecké dokazovanie vykonané ku biologickým stopám na odevoch a telách poškodenej i obžalovaného, pričom znalec konštatoval, že sa nenachádzajú biologické stopy navzájom poškodenej a obžalovaného, že každý z nich mal len svoje biologické stopy. Znalec však uviedol aj to, že predmetom skúmania nebolo len skúmanie telesných tekutín poškodenej a obžalovaného, ale predovšetkým išlo aj o stopy epitelu, teda vrchnej, resp. povrchovej časti tela a telesných orgánov, pričom na stopu postačí nepatrná biologická stopa. Výter z vagíny poškodenej však nevykazoval žiadne biologické stopy obžalovaného a výter z penisu a žaluďa obžalovaného rovnako nevykazoval žiadnu biologickú stopu poškodenej, teda druhého účastníka domnelého skutku. Podľa názoru obhajcu bolo preto znaleckým dokazovaním objektívne preukázané, že ku styku pohlavných orgánov nedošlo. Okrem toho poukázal na to, že poškodená sama uviedla, že sa po domnelom skutku nesprchovala a nemala teda možnosť zmyť si svoje biologické stopy, pričom obžalovaný bol na chatke bez sprchy, po odchode poškodenej si ľahol spať, takto ho aj zobrali policajti a zaistili do cely predbežného zaistenia a to, že nedošlo ku styku pohlavných orgánov, je podľa neho preto preukázané duplicitne, keďže neboli stopy epitelu zistené ani u obžalovaného a ani u poškodenej. Stopy epitelu by však podľa názoru obhajcu museli byť zistené v prípade, ak by bola pravdivá výpoveď poškodenej o tom, že ju to bolelo, pretože v takom prípade by došlo k násilnému treniu a nevyhnutnosti biologických stôp. Poukázal aj na to, že ak by malo dôjsť k domnelému skutku, musel by byť obžalovaný vzrušený a keďže u muža sa už pri vzrušení vytvára mazová tekutina, tak stopy tejto tekutiny by museli byť u poškodenej zistené. Zistenia znalca o chýbajúcich stopách epitelových prvkov i telesnej tekutiny pri vzrušení muža preto podľa názoru obhajcu preukazujú, že nedošlo ku styku pohlavných orgánov.

Namietal tiež okresným súdom vyslovenú hypotézu, že obžalovaný bol len niekoľko dní pred nástupom do výkonu trestu a takto sa chcel na poškodenej sexuálne ukojiť, s poukazom na to, že podľa obhajcu je možné vysloviť aj inú hypotézu. Uviedol, že poškodená prišla domov pod vplyvom alkoholu a omamných látok, z čoho jej matka, keď ju videla, zrejme nebola nadšená a keď navyše poškodená niečo nezmyselné vyslovila, jej matka hneď volala políciu. V tejto súvislosti vyslovil otázku, prečo sama poškodená nevolala políciu, ale urobila tak jej matka, pričom vyslovil názor, že ak by ku skutku došlo, ešte normálnejšie by bolo, keby poškodená odišla na oddelenie polície a tam urobila oznámenie. Podľa jeho názoru celá skutočnosť takto vznikla z iniciatívy jej matky, navyše nevysvetlené zostalo, prečo poškodená doteraz nevie opísať skutok a netuší ani, ako k pohlavnému styku došlo. Opakovane poukázal na to, že znalec vylúčil neexistenciu vzájomných biologických stôp, čo vylučuje pohlavný styk. Stopy spermy na deke obžalovaného sú staršieho dáta, pričom okolnosť, že na deke nebolo viacero stôp po celej ploche, nevyklučuje tvrdenie obžalovaného o tom, že často onanoval, pretože deka sa nepoužíva ako hygienická utierka a stopa spermy je vždy len otázkou náhodilej hygienickej nehody. S poukazom na to, že poškodená nepopísala skutok, že tento s gaťkami na nohách nebolo možné bez jej spolupráce vykonať, že ani jeden z účastníkov nemá vzájomné biologické stopy a súlož poškodenej a obžalovaného ako účastníkov domnelého skutku je vylúčená, obhajca obžalovaného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi sa písomne nevyjadril k dôvodom odvolania obžalovaného, pričom prokurátor Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolanie obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade odvolania obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 3. decembra 2015, vykonal dňa 25. januára 2016 verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 293 ods. 5 a 7 Tr. por. (obžalovaný písomne výslovne požiadal vykonať verejné zasadnutie v jeho neprítomnosti) a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov o vine a treste rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného D. Q. je dôvodné. Napadnutý rozsudok je chybný preto, že súd prvého stupňa sa nevyrovnal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, sú pochybnosti

o správnosti jeho skutkových zistení a v dôsledku toho je chybný aj pre porušenie ustanovení Trestného zákona spočívajúcim v ich nesprávnom výklade a aplikácii (§ 321 ods.1 písm. b/, d/ Tr. por.).

Súd prvého stupňa v posudzovanej veci vykonané dôkazy zákona zodpovedajúcim spôsobom dostatočne nevyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel k predčasným skutkovým zisteniam i právnym záverom. V odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne a presvedčivo neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, nevysvetlil, ako sa vyrovnal s obhajobnými tvrdeniami a námietkami obžalovaného D. Q., akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu, preto odôvodnenie napadnutého rozsudku nie je v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. a jeho zistenia i závery o vine nie sú založené na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch vyvedených na základe dôkazov, o hodnovernosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti.

Obžalovaný D. Q. vo svojich obhajobných tvrdeniach spáchanie skutku uvedeného v obžalobnom návrhu prokurátora nielenže popieral, ale v podanom odvolaní dôvodne namietal aj to, že dôkazmi vykonanými okresným súdom nebolo spáchanie skutku jednoznačne a bez pochybností preukázané s poukazom na to, že o vierohodnosti výpovedí poškodenej ako jediného usvedčujúceho dôkazu v jeho neprospech a o obsahu jej tvrdení sú, vzhľadom na vo veci vykonané dôkazy, dôvodné pochybnosti.

Podľa skutkových zistení uvedených v napadnutom rozsudku (a predtým aj v obžalobnom návrhu) sa mal skutok stať dňa 20. októbra 2011 okolo 17.30 hod.

Osobná sloboda obžalovaného bola obmedzená dňa 20.10.2011 o 16.40 hod. (úradný záznam čl. 21). Obžalovaný bol zadržaný 21.10.2011 o 9.40 hod., teda na druhý deň, ale v zápisnici o výsluchu zadržaného podozrivého z 21.10.2011 (čl. 22 až 27) je uvedené, že s výsluchom bolo začaté dňa 20.10.2011 o 9.50 hod a skončené dňa 20.10.2011 o 10.25 hod., čo nezodpovedá skutočnosti, pričom následne, po vznesení obvinenia, bol výsluch obvineného vykonaný dňa 21.10.2011 od 15.00 hod. do 15.30 hod. (čl. 28 až 34).

Výsluch poškodenej bol vykonaný dňa 21.10.2011 od 11.30 do 12.25 hod. (čl. 35 až 42) a následne jej ďalší výsluch bol vykonaný dňa 21.10.2011 od 14.00 hod. do 14.45 hod. (čl. 45 až 52), avšak obžalovaný o čase jeho konania nebol upovedomený a chýba aj jeho vyjadrenie, či sa ho chce zúčastniť, navyše v uvedených výpovediach poškodenej sú zhodné formulácie viet, odsekov a preto vzbudzujú pochybnosti, či takto v rovnakom slovnom vyjadrení skutočne vypovedala.

Za rozporné a pochybnosti vzbudzujúce možno považovať aj jej tvrdenia už v prípravnom konaní, podľa ktorých obžalovaný ju priľahol a „pravdepodobne sa tým dožadoval sexu“, že jej stiahol nohavice s nohavičkami do polovice lýtok, pričom nevysvetlila akým spôsobom to dosiahol bez jej spolupráce, že nevie ani či došlo k ejakulácií spermií, pričom napriek tomu, že neužíva antikoncepčné lieky a nebola ani na ošetrovaní, nevidela potrebu ani užiť tabletku proti počatiu a hlavne sa vyjadrila aj v tom smere, že „chovanie D. Q. považuje za omyl, za vplyv alkoholu a nechce, aby za to išiel do väzenia.“ V tejto súvislosti bez povšimnutia nemožno ponechať ani okolnosť, že trestné stíhanie bolo opakovane prerušované pre neprítomnosť poškodenej a obžaloba bola podaná až 3.8.2015.

Obžalovaný v odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu dôvodne namietal, že už samotný skutok tak, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozsudku v zhode s obžalobou, vykazuje pochybnosti o násilí, keďže väčšina pohlavných stykov sa vykonáva tak, že muž je priľahnutý na žene a priľahnutie samo osebe nejaví známky násillia.

V tejto súvislosti dôvodne poukázal aj na to, že na otázky obhajcu poškodená na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný ju nebil, nič jej nevrvavel, teda sa jej nevyhrážal a ako došlo k samotnému vniknutiu pohlavného údu do pošvy poškodenej uviedla, že „netuší“. Na ďalšiu otázku uviedla, že počas styku mala spodné prádlo (nohavičky) nad kolenami a až neskôr sa opravila, že boli nižšie, pričom obžalovaný nie nedôvodne namietal, že výpoveď poškodenej bez ďalšieho nepreukazuje znásilnenie a ani hrozbu násillím, navyše vykonanie súložie za situácie, pri ktorej má žena na nohách nohavice i spodné prádlo (nohavičky), je bez spolupráce ženy ťažko dosiahnuteľné až nemožné a tomu pritom zodpovedá aj výpoveď poškodenej v tom smere, že „netuší“, ako došlo ku samotnému kontaktu pohlavných orgánov.

Poškodená sama potvrdila, že v priebehu dňa 20.10.2011 vypila asi liter vína, navyše v jej moči boli nájdené aj stopy drogy (marihuana alebo hašiš). Zo zápisu o dychovej skúške vykonanej u poškodenej W. E. dňa 20.10.2011 už o 17.25 hod. s výsledkom 1,45 mg/l je zrejmé, že mala v krvi tri promile alkoholu, čo zodpovedá už ťažkému stupňu opilsti a nevyhnutne vyvoláva potrebu opatrnosti z hľadiska toho, či si pamätá podstatné okolnosti týkajúce sa stíhaného skutku.

Vzhľadom na už uvedený zápis o dychovej skúške vykonanej u poškodenej W. E. nezodpovedá vykonaným dôkazom ani čas skutku uvedený v napadnutom rozsudku (a predtým aj v obžalobe). Skutok podľa skutkových zistení okresného súdu sa totiž mal stať 20.10.2011 okolo 17.30 hod., teda v čase, keď s poškodenou polícia už vykonávala procesné úkony - dychová skúška zo dňa 20.10.2011 o 17.25 hod. (čl. 81), navyše tomu procesnému úkonu nepochybne museli predchádzať úkony spojené s odchodom poškodenej od obžalovaného, s jej cestou domov, s rozhovorom poškodenej s matkou, telefonické privolanie polície matkou poškodenej i príchod policajnej hliadky do miesta bydliska poškodenej, teda úkony, ktoré vyžadovali a spotrebovali určitý nevyhnutný čas. Z úradného záznamu ppráp. S. A. zo dňa 20.10.2011 (čl. 21) pritom vyplýva, že policajná hliadka v zložení ppráp. S. A. a ppráp. H. K. bola dňa 20.10.2011 už o 16.20 hod. vyslaná stálou službou k prevereniu oznámenia oznamovateľky R. E., podľa ktorého jej dcéra W. E. prišla domov značne rozrušená, uplakaná a značne pod vplyvom alkoholu, pričom jej uviedla, že bola pred chvíľou znásilnená osobou D. Q.. Okresný súd sa však uvedenými skutočnosťami dôsledne nezaoberal a nevykonal ani žiadne dôkazy na preverenie ich správnosti.

Poškodená W. E. už vo svojich výpovediach v prípravnom konaní tvrdila, že sa konaniu obžalovaného bránila a okrem volania o pomoc aj tým, že ho udierala do chrbta, do hlavy a do celého tela. Toto jej tvrdenie však nepotvrdzuje žiadny z vykonaných dôkazov, keďže u obžalovaného, ktorý mal byť prehliadnutý, absentujú akékoľvek zistenia (lekársky popísané a odfotené) o stopách po obrane opisovanej poškodenou na jeho hlave, chrbte či iných častiach tela.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že na znalecké skúmanie obžalovaný odovzdal košeľu, trenky a deku a poškodená odovzdala červené tričko, ružovú podprsenku, červené nohavičky a čierne nohavice, navyše obaja sa podrobili prehliadke tela a boli im odobraté vzorky krvi, moča, výtery z bukálnych slizníc, ster z penisu, stery z pošvy, pritom všetky boli podrobené znaleckému skúmaniu.

V tejto súvislosti obžalovaný v odôvodnení odvolania dôvodne poukázal práve na závery znaleckého dokazovania vykonaného ku biologickým stopám na odevoch a telách poškodenej i obžalovaného, podľa ktorých znalec konštatoval, že sa nenachádzajú biologické stopy u poškodenej a obžalovaného navzájom, teda biologické stopy poškodenej u obžalovaného a naopak biologické stopy obžalovaného u poškodenej a že každý z nich mal len svoje biologické stopy.

Znalec však uviedol aj to, že predmetom skúmania nebolo len skúmanie telesných tekutín poškodenej a obžalovaného, ale predovšetkým išlo aj o stopy epitelu, teda vrchnej, resp. povrchovej časti tela a telesných orgánov, pričom na stopu postačuje aj nepatrná biologická stopa (mikročastice). Výter z vagíny poškodenej však nevykazoval žiadne biologické stopy (vrátane epitelu) obžalovaného a výter z penisu a žaluďa obžalovaného rovnako nevykazoval žiadnu biologickú stopu (vrátane epitelu) poškodenej.

Tieto znalecké zistenia teda objektívne nepreukazovali, že by došlo ku styku pohlavných orgánov poškodenej a obžalovaného, navyše za situácie, že poškodená sama uviedla, že sa po domnelom skutku nesprchovala a nemala teda možnosť zmyť si svoje biologické stopy, pričom obžalovaný bol na chatke bez sprchy, po odchode poškodenej si ľahol spať, takto ho aj zobrali policajti a zaistili do cely predbežného zaistenia. S prihliadnutím aj na to, že stopy epitelu by mali byť zistené v prípade, ak by bola pravdivá výpoveď poškodenej o tom, že ju to bolelo, pretože v takom prípade by došlo k násilnému treniu a nevyhnutnosti vzniku biologických stôp a navyše za predpokladu, že ak by malo dôjsť ku skutku, musel by byť obžalovaný vzrušený a keďže u muža sa už pri vzrušení vytvára mazová tekutina, tak stopy tejto tekutiny by mali byť u poškodenej zistené.

Obžalovaný preto dôvodne namietal, že zistenia znalca o chýbajúcich stopách epitelových prvkov i telesnej tekutiny vznikajúcej pri vzrušení muža nepreukazujú, že by došlo ku styku pohlavných orgánov obžalovaného a poškodenej a s poukazom na to, že poškodená dostatočným spôsobom nepopísala skutok, že pohlavný styk s nohavicami a spodným prádlom na jej nohách nebolo možné bez jej

spolupráce vykonať, že u obžalovaného a ani u poškodenej neboli zistené ich vzájomné biologické stopy, dôvodne tiež namietal, že nebolo jednoznačne a bez pochybností preukázané, že by sa zažalovaný skutok stal.

Vzhľadom na uvedené dôvody obžalovaný D. Q. dôvodne namietal, že vykonané dôkazy netvorí ucelený reťazec, ale sú vo vzájomnom rozpore, že skutkové zistenia okresného súdu nemožno považovať za úplné a správne a že nepostačujú pre vyvodenie jednoznačného a pochybnosti nevzbudzujúceho skutkového záveru, že sa stal skutok uvedený v obžalobe a že ho spáchal obžalovaný. Navyše okresný súd nevykonala ani obžalovaným navrhovaný dôkaz výsluchom svedkyne C. H., ktorej mala poškodená povedať, čo sa na chatke odohralo a mohla potvrdiť pravdivosť tvrdenia obžalovaného alebo poškodenej.

Okresný súd sa uvedenými okolnosťami dôsledne nezaoberal, neprihliadol na ne a preto jeho skutkové zistenia a ním v napadnutom rozsudku uvedený záver, podľa ktorého je obžalovaný zo spáchania skutku jednoznačne usvedčený výpoveďou poškodenej W. E., ako aj listinnými dôkazmi, predovšetkým zápisnicou o ohliadke miesta činu, fotodokumentáciou, lekárskou správou a zisteniami a závermi znalca nemajú oporu vo vykonaných dôkazoch a sú s nimi v rozpore.

Záver o vine musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na základe pravdepodobnosti a domnienok. V posudzovanej veci na podklade doteraz vo veci vykonaných dôkazov však tomu tak nie je.

Vykonané dôkazy pripúšťajú totiž nielen možnosť, že skutok sa mohol stať a že ho mohol spáchať obžalovaný D. Q., ale súčasne, vzhľadom na nevykonanie všetkých potrebných dôkazov a predovšetkým na naznačené a existujúce pochybnosti o dostatočnom hodnotení doteraz okresným súdom vykonaných dôkazov a ním vyvodených skutkových zisteniach, nevylučujú a pripúšťajú aj možnosť zodpovedajúcu obhajobným tvrdeniam a argumentom obžalovaného, že skutok sa nestal a že ho obžalovaný D. Q. nespáchal.

Za tejto dôkaznej situácie a vzhľadom na už uvedené dôvody nepostupoval súd prvého stupňa správne, ak na podklade doteraz ním vo veci vykonaných dôkazov, pritom bez vykonania ďalších naznačených dôkazov, vyvodil svoje skutkové zistenia a právny záver o vine obžalovaného napriek tomu, že netvorí logickú a ničím nenarušenú sústavu vzájomne sa dopĺňujúcich dôkazov, ktoré vo svojom celku by spoľahlivo a bez dôvodných pochybností preukazovali všetky okolnosti posudzovaného skutku, navyše bez vylúčenia možnosti akéhokoľvek iného záveru.

Krajský súd vzhľadom na tieto dôvody a na podklade dôvodne podaného odvolania obžalovaného D. Q., keďže skutkový stav nebol náležite zistený, zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Doplnenie konania môže viesť k iným skutkovým záverom, pričom až po vykonaní uvedených dôkazov bude možné po ich vyhodnotení i vyhodnotení ostatných (doteraz) vo veci vykonaných dôkazov v zmysle § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. rozhodnúť v súlade so stavom veci a zákonom, ak samozrejme nebude vo veci nutné vykonať iné relevantné dôkazy, či už navrhnuté alebo také, ktorých nutnosť vykonania vyplynie práve z vykonania nariadeného dôkazu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.